15.4.3

35b (משנה גו) → 36b (טובת הנאה שלו)

Note: the תורה (v. 4) stipulates that if during one of the 4 שחיטה, קבלת הדם, הולכת הדם, זריקת הדם), the officiant has in mind that he is performing this act so that the offering will be eaten after its prescribed time, the offering is considered a פיגול and is invalid

- ז. **זאת תּוֹרַת הַזָּב** וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שָׁכְבַת זֶרַע לְטָמְאָה בָהּ: *ויקרא פַּרק טו פּסוק לב*
- ב. וְהַקְּרִיבוֹ לְפְנֵי ה' וְכָפֶּר עֻלֶּיהָ וְטָהָרָה מִמְּקר דָּמֶיהָ **זֹאת תּוֹרַת הַיּלֶדֶת** לַזָּכָר אוֹ לַנְּקַבָּה: vקריבו לְפְנֵי ה' וְכָפֶּר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמְּקר דָּמֶיהָ **זֹאת תּוֹרַת הַיּלֶדֶת** לַזָּכָר אוֹ לַנְּקַבָּה: vקריבו לִפְנֵי ה' וְכָבָּר בּיִּה וְטָהָרָה מִמְּקר דָּמֶיהְ זֹאת תּוֹרַת הַיּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ לַנְּקַבָּה: vקריבו לִפְנֵי ה' וְכָבָּר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמְּקר דָּמֶיה, וֹאת תּוֹרַת הַיּלֶדֶת לַזְּכָר אוֹ לַנְּקַבָּה: vקריבו הוֹלְנִים הַיֹּב מּסוּק v
  - 3. זאת תַּהָיָה תּוֹרָת הַמְּצֹרָע בִּיוֹם טַהֶּרָתוֹ וְהוּבֵא אֱל הַכֹּהֶן: ויקרא פרק יד פסוק ב
- 4. וְאָם הַאָּלֵל יֵאָכֶל מִבְּשֶׁר זֶבֵה שָׁלְמִיוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרְצֶה הַמְּקְרִיב אֹתוֹ **לֹא יֵחָשֶׁב לוֹ בְּגוּל יְהָיֶ**ה וְהַנֶּפֶשׁ הָאָכְלֹת מִמֶנּוּ עֲוֹנָה תִּשָּׁא: ייִקרא פרק ז פסוק יח. 5. דַּבְּרוֹ אֵל כָּל עֲדַת יִשְּׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעָשׁר לַחָדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוֹּ לְהֶם אִישׁ **שָׁה לְבֵית אָבֹת** שֶׁה לְבַּיִת: שׁמות פרק יב פסוק ג
  - . עַשֶּׁר תִּעַשֵּׂר אֵת כָּל תִּבוּאָת זַ**רְעֵך** הַיֹּצֵא הַשְּׁדֵה שָׁנָה שֶׁנָה שֶׁנָה שֶׁנָה וְאָכַלְתַּ לְפָנֵי ה'...וְאָכַלְתַּ לְפָנֵי ה'...וְאָכַלְתַּ לְפָנִי ה'...וְאָבָלְתָּ לְפָנִי ה'...וְאָבָלְתָּ לְפָנִי ה'...וְאָבָלְתָּ לְפָנִי ה'...וְאָבָלְתָּ לְפָנִי ה'...וְאָבָלְתָּ לְפָנִיים מִּיִּלְ הַּבְּיבָּים מִּיִּלְ הַיִּים מִּיִּלְ הַיִּיבְּים מִּיִּלְ הַיִּים מִּיִּלְ הַיִּיבְּים מִּיִּלְ הָּבְּיבְים מִּנְּיִבְּים מִּיִּים בּיִּבְּים מִּיִּלְבִּים הְיִבְּים מִּיִּלְ הָבְּיבְים מִּמְּבְּ הַבְּיבְרָה הַבְּיבְים מִּיִּבְּים הְיִבִּים מִּיִּבְּים הְיבִּים מִּמְּבְּ הַבְּיבְּים הְיבִּים מִּיִּבְּים הְיבִּים מִּיִּבְּים הְיבִּים מִּמְּבְּ הַבְּיבִּים הְיבִּים מִּמְּבְּ הַיִּבְּים הְיבִּים הְּבָּבְים הְיבִּים מִּמְּבְּים הְיבִּים מִּיִּרְ הָבְּים הְּבִּים מְּבְּיִבְּיִּבְּאִתְּשִׁר אָתְנִים הְּיבָּים הְּיבִּים הְּבִּיבְּתְּיבְּיִּתְ הְיבִּים הְּיבִּים הְּיבְּים הְיבִּים הְּיבִּים הְּבְּיבְּים הְיבִּים הְּתְבִּים הְּיבִּים הְּבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְיבִּים הְּיבְּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבְּים הְיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְיבִּים הְּיבִים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבְּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבְּים הְיבִּים הְיבִּים הְּיבִּים הְיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְיבִּים הְּיבְּיבְּים הְיבִּים הְּיבְּיבְּים הְּיבִים בּיּבְים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבִּים הְּיבְּיבִּים הְּיבְּים הְּיבִּים הְיבִּים הְּיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּיבְים הְּיבִּים הְיבִּיבְּים הְּיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְּיבְּיבְּים הְּיבִּים הְּיבְּיבְּיבְים הְיבִּים ה
- I משנה גו: Continuation of permitted activities by a מדיר (A) on behalf of a מודר (B)
  - a A may separate B's תרומה and מעשרות with his consent
  - b (if the מדיר is a כהן a מחטאת, יולדת and הטאת, יולדת and הדבנות and הטאת, יולדת and מדיר and מדיר and מדיר מחטאת
  - c A may teach B מקרא but not מקרא (he may, however, teach B's sons and daughters מקרא)
- II Posed question: agency of כהנים
  - a Lemma1: they are the agents of the nation/ the donor (שלוחי דידן) OR Lemma2: they are the agents of God (שלוחי דרחמנא)
  - b Split the difference: if a donor is מודר הנאה from a particular כהן, may that כהן offer on his behalf?
  - c Attempted proof: from our משנה (the כהן may offer on his behalf → must be שלוחי דרחמנא)
    - i Rejection: should state that he may bring all his קרבנות why single out כפרה-generated ones?
    - i Rather: this group (זבה, יולדת, along with מחוסרי כפרה whose מחוסרי כפרה sn't needed for דעת
      - 1 Proof: v. 1 applies even to a ב קטן and his father brings offerings on his behalf (קטן even a יאת תורת)
        - (a) Challenge: how would this apply to v. 2 a קטנה can't be a יולדת (as per ג' נשים) (ג' נשים)
          - (i) Defense: extends to אשה שוטה (per ר' יהודה that a husband brings any קרבן for which she is liable as per his wealth status [if it is a קרבן עולה ויורד])
            - 1. challenge: if so, why can't a person bring a חטאת on behalf of his fellow?
              - a. Answer: application of ר' יהודה' s ruling to a חטאת is faulty, as follows:
                - i. If: she transgressed as a שוטה, no liability
                - ii. If: she transgressed as a פקחת, then became a שוטה and got better no דחני) קרבן
            - 2. secondary challenge: why can't P bring a קרבן פסח behalf of Q, as he may do for his children?
              - a. Answer: שה לבית אבות (v. 5) is not דאורייתא (children don't need to be formally included)
                - . *Proof*: if a father declares that whichever child gets to ירושלים first, s/he "merits" having the משלב"א slaughtered for all of them can't work if שלב"א is a real obligation, since the פסח is slaughtered once the 1st one gets there and the rest are excluded (*explanation* father said it to encourage them)
        - (b) Challenge: (possibly) from our כהן –משנה can offer חטאת ואשם on מודר on 's behalf
          - (i) Answer: refers to מצרע, as per v. 3 (again can be a קטן)
  - d Attempted proof: פיגול who perform פיגול (see note) are liable for damages if they did so intentionally;
    - i *Implication*: if they did so inadvertently, it is still שיגול they must be שלוחי דרחמנא;
      - 1 *Argument*: if they are our agents, the פיגול shouldn't be considered, since the donor can state that he didn't dispatch him to foul matters, rather to act properly on his behalf
    - ii Rejection: פיגול is unique in that it is effective even without the intent of the donor as per v. 4
- III Related question: if A takes תרומה to cover B's grain, does he need his consent for it to be valid?
  - a Lemma1:since it is a benefit for B, B's consent not needed OR Lemma2: perhaps B prefers to perform מצוה on his own
  - b Attempted proof: 1st clause of our משנה
    - i Circumstance: must be A separating from A's grain for B's grain without B's consent → no need
    - ii Rejection: case may be where A separates from B's grain; B announced "anyone who wishes to may separate"
  - c Related question: if A "repairs" B's grain with his own, who has טובת הנאה (i.e. who decides to which בהן to give it?)
    - Answer (צ' זירא): from v. 6 it is the one whose grain is being "fixed" that may give it to whom he chooses
      - 1 Challenge: 1st clause of our משנה beneficiary must be A
      - 2 Rejection: as above when it was from B's grain and B made the announcement (as above)
      - 3 Final ruling: טובת הנאה belongs to the one separating
        - (a) Additional rulings:
          - (i) only the one who was מקדיש adds 1/5 when redeeming הקדש
          - (ii) only the one who stood to be expiated has the power to make תמורה